FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT JEAN MISCHO

fremsat den 17. maj 1988 *

Høje Domstol.

1. Da der ikke er kommet noget nyt frem under den mundtlige forhandling, og de faktiske omstændigheder ikke bestrides, kan jeg straks fremsætte mit forslag til afgørelse, som i øvrigt vil blive meget kort.

2. Artikel 8 i Rådets direktiv 82/470 af 29. juni 1982 om foranstaltninger til fremme af den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser ved selvstændig virksomhed inden for visse hjælpeerhverv i forbindelse med transport og rejsebureauvirksomhed (ISIC-gruppe 718) og inden for pakhus- og oplagringsvirksomhed (ISIC-gruppe 720) [1] bestemmer, at medlemsstaterne skal iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet inden atten måneder efter dets meddelelse, og at de straks skal underrette Kommissionen herom. Fristen på atten måneder udløb den 2. januar 1984.

3. Den italienske regering har erkendt, at den ikke har opfyldt sine forpligtelser, men har anført, at et lovforslag til gennemførelse af direktivet er under udarbejdelse.

4. Det må fastslås, at denne omstændighed ikke kan bringe traktatbruddet til ophør. Ifølge Domstolens faste praksis kan en medlemsstat ikke påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister, der er fastsat i direktiver, ikke overholdes [2].

5. Som følge heraf skal jeg foreslå, at det statueres, at Den Italienske Republik ikke har overholdt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 82/470 af 29. juni 1982, samt at den i medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

* Oversat fra fransk.

1 — EFT L 213 af 21.7.1982, s. 1.

2 — Dom af 24. november 1987, Kommissionen mod Italien, 125/86, Sml. s. 4669, præmis 6; i samme retning og af nyere dato dommen af 14. januar 1988, Kommissionen mod Belgien, 227 til 230/85, Sml. s. 1, præmis 10, eller dommen af 27. april 1988, Kommissionen mod Italien, 225/86, Sml. s. 2271, præmis 10.